

smagsdommer. Det er jo en ret absurd situation, man havner i, når man prøver at føre kulturpolitik via skattepolitikken. Så både for skattesystemets skyld og for kunstnerens skyld bør vi derfor give støtten direkte til kunstnerne.

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget som helhed.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg skal bare stille et enkelt spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører netop gående på, at der blev nævnt, at vi i Venstre ville markedsføre al kunst og dermed ikke støtte alternative kunstnere og eksperimenterende kunstnere.

Det, der netop ligger i forslaget, er jo, at vi støtter, at virksomhederne kan få fradrag for den kunst, de køber, men således at der også bliver penge til netop at støtte eksperimenterende kunst.

Så jeg synes, at det her er et velafbalanceret forslag, der støtter op om regeringens samlede kulturpolitik. Men jeg vil også understrege, at der stadig væk er støtte til eksperimenterende kunst, og at det ikke, som det blev påpeget af Socialdemokratiets ordfører, bliver skåret væk.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om der i bemærkningerne om, at et maleri ikke taber 25 pct., ligger en tro på, at malerier stiger i værdi eller holder værdien. Udviklingen i dansk kunst viser, at kunst falder i værdi, og derfor er det rimeligt at have afskrivningsregler.

Hr. Henrik Sass taler om, at man vil markedsføre kunsten, og at man vil lappe på nogle reduktioner. Nu er det sådan, at reduktionerne er ret begrænsede i kulturbudgetterne, når man ser dem i forhold til stigningstakten. Synes hr. Henrik Sass ikke, at en udvidelse af markedet på 125 mio. kr. virkelig er en håndsækning til danske kunstnere? Og er hr. Henrik Sass Larsen uenig i, at der er meget stor parallelitet mellem de regler, vi har i dag, hvor et vævet tæppe, indkøbt til at ligge på gulvet, er fradragsberettiget, mens et tæppe, der bliver hængt op på væggen, ikke er fradragsberettiget eller afskrivningsberettiget?

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Man har jo svært ved at kunne tolke Venstres ordførers tale og det, som også bliver sagt nu, som andet end at man jo må sige, at når man i stedet for at give tilskud direkte til kunstnerne vil bruge skattesystemet til via fradrag at give tilskud til kunstnerne, ja, så er det jo et spørgsmål om, at man giver køberne af kunst mulighed for at dirigere markedet. Det er jo forholdsvis klart.

Så ved jeg ikke, om man har tænkt over i Venstre eller andre steder, hvad det er for noget kunst, som så vil blive solgt. Vil det være af dem, som i forvejen har svært ved at etablere sig, eller vil det være af dem, som i forvejen er populære. Ja, det er jo nok ikke så svært. Hvis man har gået på en lille VU-skole, så kender man jo lidt til efterspørgsel og udbud.

Men det er jo det, der vil komme til at ske. Og så kan fru Ester Larsen og andre godt i egen selvtilstrækkelighed mene, at de nedskæringer, der indtil videre har været på de kulturelle budgetter, kun er småting. Men vi er helt overbeviste om i Socialdemokratiet, at hvis man skal give støtte til kulturen, så skal man for det første ikke støtte det, som godt kan klare sig selv i forvejen. Det er jo lige præcis det, man gør med sådan noget her. Man skal i stedet prøve at bruge ressourcerne på netop at sætte ind i forhold til de mennesker, som virkelig har behov for det.

Det er det, som er Socialdemokratiets politik, og det er også det, som vi argumenterer for i forhold til det her forslag.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil gerne oplyse hr. Henrik Sass Larsen om, at der er tale om et supplement til de kunststøtteregele, vi har. Der bliver givet støtte i tilskudsform til kunstnere.

Men det er sådan, at der produceres mere kunst i Danmark, end der er et marked for. Og i det omfang, nogle kunstnere kan klare sig selv i kraft af virksomheders afskrivningsregel, så bliver der mindre pres og bedre plads til det skabende vækstlag blandt kunstnerne.

Og til den bekymring for, hvad det er for en kunst, der bliver købt: Jamen det er jo sådan, at en ordentlig virksomhed omgås virksomhedens penge med omtanke. Det mest sandsynlige er, at når en virksomhed står over for kunstskøb, vil den inddrage virksomhedens kunstforening, inddrage galleriejerne eller eksterne kunstkonsum-